

การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

¹ศุภิสรา วัฒนศิริ, ²เอื้อมพร หลินเจริญ

THE DEVELOPMENT OF A STORYBOOK ACTIVITY PACKAGE TO ENHANCE HABITS FOR KINDERGARTEN 2 STUDENTS

¹SUPHISARA WATTANASIRI, ²AUMPORN LINCHAROEN

Received: July 2, 2021

Revised: August 25, 2021

Accepted: November 30, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียน ดังนี้ 2.1) เพื่อเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัย 2.2) เพื่อเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2) แบบทดสอบวัดสุขนิสัยก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

¹นิสิตสาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

²อาจารย์ประจำสาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ชุด พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด($\bar{X}=4.71, S.D.=0.13$)

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าผลการทดลองชุดกิจกรรมจำนวน 3 ชุด กับนักเรียนจำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.60/87.80 และนำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่ามีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.23/87.15 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สรุปผลดังนี้คือ สุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และมีสุขนิสัยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.98, S.D.=0.72$)

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมนิทาน,สุขนิสัย,เด็กปฐมวัย

Abstract

The purpose of this self - study was to 1) To create and find the effectiveness of storybook activity package to enhance habits for kindergarten 2 students according to the standard criteria 80/80. 2) In order to try and study the results use of the storybook activity package to enhance habits for kindergarten students in year 2 by comparing the habits of students as follows: 2.1) To compare the habits of Kindergarten in year 2 students between before and after with a storybook activity package to enhance the habit 2.2) To compare the habits of kindergarten in year 2 students after studying with a storybook activities package to improve the enhance

habits with criteria 80% 3) To study the students satisfaction with the use of a storybook activity package to enhance habits for kindergarten in year 2 students. The samples were Kindergarten 2 students with 30 students at Anuban Kamphaeng Phet School in the second semester of the 2019 academic year by Purposive Sampling. Tools were 1) the storybook activity package to enhance habits 2) enhance habits test and 3) the questionnaire satisfaction of students. The statistics used for analyzing the data were Mean, Standard Deviation and t-test Dependent.

The results of this study were as follow:

1) The storybook activity package to enhance habits for Kindergarten 2 students was at suitable in high level and there was an efficiency by 82.23/87.15 which was higher than assigned criterion at 80/80.

2) The Learning development before and after learning about “Enhance habits” was higher than before learning significantly at the .01 level and they have high level of posttest score by 80 percent of criterion at .01.

3) Satisfaction of students toward learning with The storybook activity package to enhance habits for Kindergarten 2 students were at high level. ($\bar{X}$ =3.98,S.D.=0.72)

KEYWORDS : A storybook activity package, Enhance habits,Kindergarten

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 คือการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็นและสร้างองค์ความรู้ได้ ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องต่อเนื่อง และเต็มศักยภาพแห่งตน ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 24 เกี่ยวกับสาระในกระบวนการเรียนรู้ที่ครูและสถานศึกษาจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติ โดยปรับกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเอาชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นตัวตั้ง เป็นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญต่อประเทศมาก ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 18 ที่ระบุให้มีการศึกษาปฐมวัยและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2542,หน้า12) นอกจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาโลกได้จัดตั้ง “สถาบันแห่งชาติ

เพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย” ในปี 2542 พร้อมทั้งประกาศว่า “การศึกษาปฐมวัย คือ การสร้างคนสร้างชาติ” นักปรัชญา จอห์น ดิวอี้ มีชีวิตระหว่างปี ค.ศ.1859 – 1952 เป็นนักการศึกษาชาวอเมริกันที่ต่อต้านการเรียนการสอนแบบเก่าที่เน้นการเรียนแบบท่องจำและอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเข้มงวดของครู จอห์น ดิวอี้ เป็นผู้นำของแนวทางการศึกษาแบบก้าวหน้า ดิวอี้ มีความเชื่อว่า “เด็กนักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงการศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับชีวิตปัจจุบันของเด็ก ดิวอี้เน้นความสำคัญของความรับผิดชอบของสังคม ในระบอบประชาธิปไตยการสอนฝึกเด็กเป็นศูนย์กลางโดยคำนึงถึงความสนใจและความสามารถของเด็ก หลักสูตรควรมีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้และสัมพันธ์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก บทบาทของครูคือเป็นผู้จัดเตรียมประสบการณ์ สภาพแวดล้อมให้กับเด็กเพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ด้วยตัวเอง เด็กควรมีเสรีภาพในการคิด การแสดงออก โดยครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ส่งเสริมและวางแนวทางที่เหมาะสมแก่เด็กอย่างต่อเนื่องกันไป(นภเนตร ธรรมบวร,2549,หน้า10-11)

จากการศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐาน คุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ อาจใช้เรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำเสนอที่ควรรู้นั้นๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก (กรมวิชาการ,2560,หน้า4) สุขนิสัยคือสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ มีความถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันตามปกติ เพื่อก่อให้เกิดความสุขสบายต่อร่างกายและปราศจากโรคภัย เช่น สุขนิสัยในการรักษาความสะอาดของร่างกาย สุขนิสัยในการเลือกรับประทานอาหารที่ดี เป็นต้น บ้านเป็นสิ่งแวดล้อมแห่งแรกที่เด็กจะได้รับการปลูกฝังสุขนิสัย ซึ่งอาจเริ่มต้นได้ในวัยทารกจนถึงวัยก่อนเรียน เมื่อเข้าสู่วัยเรียนครูจะเป็นอีกผู้หนึ่ง

ที่สามารถช่วยเหลือพัฒนาการฝึกสุขนิสัยของเด็กให้ดีขึ้นการฝึกให้เด็กมีสุขนิสัยที่ดี เป็นการฝึกให้เด็กสามารถปฏิบัติสิ่งที่เป็นกิจวัตรประจำวันของตนได้หรือสามารถทำอะไรต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการมีสุขภาพที่ดีด้วยตนเอง ได้ตามวัยอันเหมาะสม เช่นการอาบน้ำ การแต่งตัว และถอดเสื้อผ้าเองได้ ตักอาหารรับประทานเองการรู้จักเลือกอาหารที่มีประโยชน์รับประทาน เป็นต้น พ่อแม่ควรเริ่มต้นฝึกสุขนิสัยเหล่านี้เมื่อเด็กรู้ความ อายุราว 2 – 4 ขวบ จะให้ผลดีที่สุด การแนะนำและทำตนให้เด็กเห็นแบบอย่างที่ดี มีความสำคัญอย่างยิ่ง แม้เด็กจะกระทำไม่ได้ในครั้งแรก ก็ไม่ว่ากล่าวติเตียนให้เด็กเสียกำลังใจเด็กวัยก่อนเรียนควรมุ่งฝึกให้เด็กรู้จักวิธีทำ ควรฝึกเด็กทีละขั้นตอนให้เข้าใจเสียก่อน ส่วนวิธีการที่จะทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเด็กจะทำได้ดีเมื่อมีความพร้อมอายุประมาณ 5 – 12 ปี พ่อแม่ไม่ควรห้ามและขัดขวางเมื่อลูกต้องการทำอะไรตามๆด้วยตนเอง ในบางครั้งบอกรับพ่อแม่ก็แย้งกัน ทำให้เด็กเสียก่อน เพื่อตัดความรำคาญ กลัวว่าจะเสียเวลามากซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสกัดกั้นการเรียนรู้ของเด็ก สิ่งที่คุณแม่ควรทำคือการให้แรงเสริมและให้ความช่วยเหลือแนะนำ กล่าวชมเด็กเมื่อเด็กทำสิ่งนั้นสำเร็จได้ด้วยตนเอง (สุพัตรา สุภาพ, 2556, หน้า 39)

เนื่องจากผู้วิจัยได้รับหน้าที่เป็นครูประจำชั้นอนุบาล 2/3 ที่โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 นั้นผู้วิจัยได้พบปัญหาทางสุขนิสัยของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 ว่าเมื่อเด็กทำกิจกรรมเสร็จแล้วมักจะไม่มียอมล้างมือ เมื่อถึงเวลาทานรับประทานอาหารมักจะไม่รับประทานผัก ผลไม้ และยังพบอีกว่าหลังจากรับประทานอาหารเสร็จเด็กมักจะรีบร้อนแปร่งฟัน ทำให้แปร่งฟันไม่สะอาด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขนิสัยที่ดีแก่เด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทาน เพราะนิทานเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตเด็ก ช่วยให้เด็กมีความสุขให้แง่คิดและคติสอนใจการจัดประสบการณ์ให้เด็กโดยใช้นิทานเป็นสิ่งจำ เป็นเพราะการเล่านิทาน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้กับเด็กได้ นิทานเป็นกระบวนการหนึ่งที่กำหนดบทบาท ในด้านสุขภาพให้เกิดแก่เด็ก เพราะเมื่อเด็กได้อ่านหรือฟังนิทานแล้วจะก่อให้เกิด การเรียนรู้ใน การที่จะรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของตน เพื่อเป็นการปลูกฝังการมีสุขนิสัยที่ดีของเด็กปฐมวัย การที่มีสุขนิสัยและสุขภาพอนามัยที่ดีนั้นถือเป็นรากฐานชีวิตที่มีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัยอย่างมาก ทั้งในด้านการศึกษา ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งการเสริมสร้างสุขนิสัยที่ดีนั้นสามารถนำไปใช้และสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียน ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัย

2.2 เพื่อเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีสุขนิสัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีสุขนิสัยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยแบ่งออกเป็น 3 ชุดคือ

- 1) การล้างมือ
- 2) การทานอาหารที่มีประโยชน์
- 3) การแปรงฟัน

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัย

ตัวแปรตาม ได้แก่ สุขนิสัย

ด้านระยะเวลา

ดำเนินการทดลอง ด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัย จำนวน 3 ชุด ชุดละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง และเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 4 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็น นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ชุด
2. แบบทดสอบวัดสุขนิสัยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นแบบข้อสอบแบบโยงเส้นจับคู่ภาพที่เหมือนกัน จำนวน 7 ข้อ และข้อสอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 13 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปัจจัยนำเข้าจำนวน 2 ข้อ ด้านกระบวนการ จำนวน 3 ข้อ และ ด้านผลผลิตจำนวน 2 ข้อ รวมเป็น 7 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็น ลักษณะกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ผู้วิจัยได้จัดทำการพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ชุดกิจกรรม และได้้นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของชุดกิจกรรม จากนั้นได้ทำการปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และ เวลาที่ใช้ และนำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นอนุบาล

ปีที่ 2/3 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้ชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

โดยเปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดสุขนิสัย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 และเปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดสุขนิสัยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยหลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจ เรื่องการเสริมสร้างสุขนิสัย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ให้นักเรียนจำนวน 30 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร โดยผู้วิจัยเป็นคนสัมภาษณ์ให้นักเรียนตอบแบบประเมินทีละคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1.วิเคราะห์คุณภาพชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 จาก การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้นักเรียนที่ เก่ง ปานกลาง อ่อน จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปีที่ผ่านมา อย่างละ 10 คน จำนวน 30 คน โดยหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

3.นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ แล้วนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.เปรียบเทียบสุขนิสัยด้วยการทดลองความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนก่อนทดลองกับหลังทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent

5.เปรียบเทียบสุขนียด้วยการทดลองความนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่ได้จากคะแนนหลังทดลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สูตร t -test แบบ Dependent

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนียเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ข้อ ที่	รายการ	ชุดกิจกรรม									
		ชุดที่ 1		ชุดที่ 2				ชุดที่ 3			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ	
1	การนำเข้าสู่บทเรียนมีความ น่าสนใจ	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	
2	เนื้อหากิจกรรมมีความ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.53	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	
3	กิจกรรมมีเนื้อหาถูกต้องตาม หลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	
4	กิจกรรมมีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.53	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	
5	มีคำแนะนำในการปฏิบัติ กิจกรรมที่ชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด	4.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	
6	ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.33	0.53	มากที่สุด	
7	แบบฝึกและแบบทดสอบมี ความสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	
	เฉลี่ย	4.81	0.18	มากที่สุด	4.57	0.37	มากที่สุด	4.76	0.25	มากที่สุด	

จากตาราง 1 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จำนวน 3 ชุด โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81, 4.57 และ 4.76 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18, 0.37 และ 0.25 ตามลำดับ

ตาราง 2 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพกลุ่มภาคสนาม (1:10) ของชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยตามเกณฑ์ 80/80 ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 ($n=30$)

คะแนนระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (30 คะแนน)					คะแนนจาก แบบทดสอบหลัง เรียน
นักเรียน (n=30)	ครั้งที่ 1(10)	ครั้งที่ 2(10)	ครั้งที่ 3(10)	รวม (30)	คะแนนรวม (20)
เฉลี่ย	8.37	8.10	8.20	24.67	17.43
เฉลี่ยร้อยละ	83.7	81.00	82.00	82.23	87.15
ละ					
เฉลี่ยรวม	82.23			ประสิทธิภาพผลลัพธ์	
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 82.23					
$E_1/E_2 = 82.23/87.15$					

จากตาราง 2 พบว่า ชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้อย่างน้อย 3 ครั้ง คะแนนเต็ม 30 คะแนนมีนักเรียนจำนวน 30 คน ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.23 และประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สิ้นสุดลง (E_2) เท่ากับ 87.15 แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านกระบวนการหรือระหว่างดำเนินการใช้ชุดกิจกรรม มีประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 (n=30)

การทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (1-tail)
ก่อนเรียน	13.43	1.59	11.15**	0.00
หลังเรียน	17.43	1.04		

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่าผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.43 และ 17.43 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างหลังเรียนและกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (16 คะแนน/n = 30)

การทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (1-tail)
หลังเรียน	17.43	1.04	7.55**	0.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่าสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.15 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสุขนิสัยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนสุขนิสัยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้าง
 สุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 (n=30)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านปัจจัยนำเข้า				
1	ชุดกิจกรรมมีจำนวนเพียงพอ	2.93	0.69	ปานกลาง
2	นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้จากการแนะนำของครู	3.27	0.91	ปานกลาง
ด้านกระบวนการ				
3	นักเรียนเข้าใจเนื้อหากิจกรรมได้ง่ายขึ้น	3.50	0.51	มาก
4	นักเรียนชอบกิจกรรมในชุดการสอน	4.63	0.49	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบรูปแบบของสื่อการสอน	4.57	0.50	มากที่สุด
ด้านผลผลิต				
6	นักเรียนได้รับประโยชน์จากการใช้ชุดการสอนที่ครูนำมาใช้	4.47	0.51	มาก
7	นักเรียนบอกวิธีการปฏิบัติตนให้มีสุขนิสัยได้	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม		3.98	0.72	มาก

จากตาราง 5 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยชุดกิจกรรมนิทานเพื่อเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือนักเรียนชอบกิจกรรมในชุดการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมา คือนักเรียนชอบรูปแบบของสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และข้อที่มีความพึงพอใจต่ำสุดคือชุดกิจกรรมมีจำนวนเพียงพอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัย
 สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ ของชุดกิจกรรมนิทาน
 เสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ชุด พบว่าผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มี

ความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด($\bar{X}=4.71, S.D.=0.13$)

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าผลการทดลองชุดกิจกรรมจำนวน 3 ชุด กับนักเรียนจำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $82.60/87.80$ และนำไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่ามีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $82.23/87.15$ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $80/80$

2. ผลการเปรียบเทียบสุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สรุปผลดังนี้คือ สุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีสุขนิสัยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.98, S.D.=0.72$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนาชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปราย ได้ดังนี้

1.การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.13$) ผลการทดลองหาประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $80/80$ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว โดยพิจารณาจากโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560 ศึกษามาตรฐาน และตัวบ่งชี้ หลักการและวิธีการเขียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดขอบข่ายของเนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ และอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เกิดจากชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 ชุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ทุกชุดสามารถพัฒนาการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งชุดกิจกรรมยังสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังเรียน

2.สุขนิสัยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีสุขนิสัยหลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 80 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยเด็กปฐมวัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สามารถทำให้นักเรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจนเกิดสุขนิสัย เช่น ดังที่ อภิรติ สีนวล (2547:55-56) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเล่านิทานไว้ว่าเด็ก หรือผู้ฟัง จะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม ทำให้เด็กๆ เข้าใจ ในความดีงามยิ่งขึ้น และรูปแบบการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน ที่ผู้วิจัยใช้เน้น การมีส่วนร่วมของเด็กมีลำดับขั้นการดำเนินกิจกรรมโดยก่อนเล่านิทาน ครู และเด็ก ร่วมกัน สนทนาเกี่ยวกับภาพการล้างมือ การแปรงฟัน การทานอาหารที่มีประโยชน์ ว่าเป็นพฤติกรรมในการมีสุขนิสัยที่ดี ครูนิทานที่ครูได้เตรียมไว้มาให้เด็กได้ดูภาพ หน้าปก และให้เด็กเดาชื่อเรื่องจากภาพ หน้าปก พร้อมทั้งแนะนำตัวละครต่างๆ ในนิทานให้เด็กได้รู้ ขณะเล่านิทาน ครูเล่านิทานให้เด็กฟัง พร้อมทั้งให้เด็กได้ดูภาพ ประกอบ ในการเล่านิทาน หลังเล่านิทานครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ แสดงความคิดเห็นถึงตัวละครและเรื่องราวในนิทาน และกระตุ้นให้เด็กสรุปข้อคิดจากนิทานที่ได้ฟัง ครู และเด็ก ร่วมกันสรุปเนื้อหาของนิทานโดยให้โอกาสเด็กในกลุ่มผลัดกันพูดตอบ หรืออธิบายซึ่งเป็นการพูดที่ผลัดกันทีละคน ตามเวลาที่กำหนดและครูร่วมสนทนาซักถามปัญหา การที่เด็กได้ คิดเชื่อมโยงเนื้อหาของนิทานและมีส่วนร่วมเป็นการกระทำ ที่นำไปสู่การเรียนรู้อย่างเข้าใจ พบว่านักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองโดยทำกิจกรรมดังกล่าวได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อชุดกิจกรรมนิทานเสริมสร้างสุขนิสัยสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ S.D. = 0.72) ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมมีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นกลุ่มซึ่งนักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ตามเวลาที่กำหนดไว้เป็นส่วนใหญ่เนื่องจากแรงเสริมที่ครูให้คือคะแนนของกลุ่ม มีการเล่นเกมร่วมกัน ทำให้ไม่น่าเบื่อเห็นได้จากนักเรียนจะให้ความสนใจกับชุดกิจกรรมนักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถตอบคำถามที่ครูถามได้เป็นส่วนใหญ่ รวมถึงสื่อต่างๆที่ครูใช้ รวมถึงเทคนิคต่างๆที่ครูได้นำมาสอดแทรกในกิจกรรม เช่น เพลง คำคล้องจอง นิทาน ซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเด็กทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนรู้ โดยนักเรียนทุกคนมุ่งความสนใจกับการฟังนิทานโดยไม่ส่งเสียงคุยกันจนกระทั่งจบ เมื่อครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด และร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนโดยครูใช้คำถามนำ นักเรียนก็สามารถโต้ตอบและพูดคุยตามหัวข้อคำถามที่ครูตั้งไว้ได้ ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรรมการเรียนรู้ เห็นได้จากนักเรียนส่วนใหญ่ ส่งเสียงดีใจ ตบมือเมื่อได้รับคำเฉลยจากเกม ซึ่งสอดคล้องกับ กฎแห่งความพึงพอใจ (Law of Effect) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของธอนโดลด์ เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงใจย่อมจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ การให้ผู้เรียนได้รับผลที่ตนเองพึงพอใจจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จการศึกษาสิ่งใดเป็นเร็ว หรือรางวัลที่

ผู้เรียนพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (ทีศนา แคมณี, 2560, หน้า 51-52) ซึ่งสอดคล้องกับ สรวิทย์ พวงเดชานนท์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้สร้างหนังสือนิทานร้อยกรองที่มีเนื้อหาตรงกับ ความสนใจและวัยของเด็กมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีรูปภาพประกอบที่สวยงาม ครูใช้เทคนิคการเล่านิทานที่น่าสนใจทั้งด้านลีลาและการใช้น้ำเสียงในการเล่าช่วยกระตุ้นเร้าให้เด็กมีความสนใจในการฟังนิทาน และมาณิกา บุญรินทร์ (2552 : 54-56) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบรูปภาพ ที่มีต่อความสามารถในการจับใจความของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านโนนไหล่หนองเลิง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสนใจต่อการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบรูปภาพทั้งในภาพรวม และรายพฤติกรรมอยู่ ในระดับสนใจมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการควบคุมให้นักเรียนทำกิจกรรมให้ตรงเวลา เช่นการให้คะแนนเพิ่มกับกลุ่มที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนเป็นการเสริมแรงที่ใช้ได้ดี
2. กรณีผู้สอนเจอนักเรียนที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับกลุ่มในการทำกิจกรรมในช่วงทำกิจกรรมกลุ่ม ต้องครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยนำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มสรุปให้ทุกครั้งหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม
3. ในการสร้างสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนตั้งคำถาม หรือการซักถามอภิปราย ผู้สอนต้องควบคุมเวลาให้ดี เพื่อให้ใช้ชุดกิจกรรมตามเวลาที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรสร้างนวัตกรรมอื่นๆหรือใช้วิธีสอนอื่นๆเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสุขนิสัยในด้านอื่นๆอีก เช่น การขับถ่าย การแต่งกาย
2. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมในเรื่องอื่นๆสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร:กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรองกาญจน์ เชิญชัยวิชากุล. (2550). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในกลุ่มสมาคมสหศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- กันยา ลุมพิกานนท์. (2548). **กิจกรรมเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. ฉะเชิงเทรา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์**.
- เกศรา เสนงาม แจ่มจันทร์ กุลวิจิตร และ ลักขณา คงแสง. (2554). **ภาวะสุขภาพและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพของเด็กที่รับบริการ ที่ฝ่ายพัฒนาเด็กปฐมวัย.วารสารพยาบาลสงขลา. ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2555**.
- จิตติมา เล็กยิ้ม. (2553). **ศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของเด็กวัยอนุบาล โรงเรียนสายลม**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัยภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2560). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 21**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย..
- ทัศนีย์ นาคุณทรง. (2546). **การจัดการศึกษาระดับบริหาร**. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- เทิดศักดิ์ จันเสวี. (2549). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเขตเทศบาลตำบลจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). **การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย,กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2555). **การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย: คุณสมบัติการวัดเชิงจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จามจุรี.
- สรวิทย์ พวงเดชาพันธ์. (2559). **ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2.การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 ก้าวสู่ศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน“:วิทยาลัยนครราชสีมา**.

สันหพัฒน์ อรุณธารีย์. (2543). **วารสารการศึกษาปฐมวัยปีที่ 4 ฉบับที่ 1 โปรแกรมการศึกษาปฐมวัย.**

ภูเก็ต : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

พิชิต ฤทธิ์จรรยา.(2556). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เอเชีย ออฟ
เคอร์มิสท์..

ศิริชัย กาณจนวาสี. (2552). **ทฤษฎีการทดสอบดั้งเดิม.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ :
พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.กรุงเทพฯ :**
บริษัทพิมพ์ดี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่
และภาพรวมปี 2554. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ 2555 สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2561**
จาก <http://www.nesdb.go.th/>